

facit nobilis decisio Cuman. in l. *stipulatus fuerim*, §. *infra isto titul.* ubi dicit, quod si caveretur statuto, quod si qui vendat rem immobilem, ille qui pretendit habere aliquod jus in ea compareat in certum tempus, alias postea non audatur, & creditor conditionalis, cui sub conditione illa res debetur, tenetur compare infra illud tempus, alias repellitur, & sequitur ibi *Jason 2. column. num. 3.* sed ego teneo contrarium: imò quod tunc tenetur, nec possit retrahere, nec tempus novem dierum oratur, nisi demum a tempore purificata conditionis; quia ante non est contractus, neque obligatio: licet ex eo aliquod jus in spe caueatur, & per hoc facit regula text. in l. *cum nonnulli*, §. *illud*, de *prescript. 30. vel. 40. annor. text. in l. 1. in fin. de annual. except. item nulla lex regia loquitor in hoc casu*, sed tantum in contracta venditionis puro & perfecto statim soluto prelio, vel habita fide de eo, quod intelligo ita modo, quia si non est facta traditio non competit jus retrahendi, nec currit tempus datum ad retrahendum. Si vero est facta, tunc si facta post adventum conditionis ab illo tempore, currit tempus retrahendi; si vero est facta pendente conditione, tunc videatur, quod statim currit tempus retrahendi, cum translati dominium; sed adhuc isto casu teneo quod, non currit nisi verificata conditione, quia licet ante sic dominus, non est virtute contractus venditionis, sed titulo pro suo causato ex traditione, & postea confirmatur ex titulo preambulo venditionis; idem tunc habet locum retrahetur & currit tempus eius.

Nec obstat quod purificata conditione retrotrahitur implementum ejus: quia debet intelligi respectu ipsorum contrahentium, & in eorum commodum vel praedictum, non vero respectu tertii.

Item adde, quod si talis conditio opposita in contractu deficit, annulatur omnino ipse contractus, ac si a principio non esset celebratus, tex. est in leg. *pecun. vers. perinde ff. si cert. perat.* Cujus verba sunt, *Perinde, enim est actio nulla stipulatio interveniens*, & ibi ad hoc notat Paul. de *Castr. 1. column.*; *Socin 2. column. 6. not. Alexand.*, *2. column. vel notar. Jason 2. col. 5. nor. Philip Dec. 1. col. 2. not. tex. in l. necessario, in prime. ff. de pericolo & commod. rei vendit. ibi*, quo sub conditione res venerit, si quidem defecerait conditio, nulla est emptio, sicut in stipulatio, *textus in l. decem. §. stipulatus. isto tit. in l. fin. ff. de solut. in fine.*

Item etiam per contrarium, si conditio adimplatur, & verificetur, valit & tenet contractus, & dispositio, ac si suiser pure celebratus, & habeat omnes effectus quos haberet promissio, vel obligatio pura & liquida, tex. est juncta *Glossa ordinaria in fin. Titius, ff. de vulg. & pupill. & ibi Baldus, Angelus, Aretin, Alexand. & Jason. tex. in leg. si te solum, ff. de heredit. insit. tex. in l. si pupill. ff. de condit. insit. textus in legged & si de sua, §. fin. ff. de acquirend. hered. tex. in leg. si a reo, §. sub diversis, ff. de fiducijs. tex. in leg. fin. §. fin. *infra isto titul.* & utrobius communiter Doctores. Ex quibus inferuntur aliqui notabiles effectus, quos ponit Angel. & Moderni in d. l. *fin. §. Titius ff. de vulg. & pupill.* inter quos ille est maximus, quod purificata conditione mandabitur contractus executioni, sicut si esset pure celebratus, ut dixi & probavi in l. 63. Tauri, ad quam te remitto.*

Advertendum tamen, quod ita demum condi-

* Attende & nota, quod quartus effectus potest esse, quod si quis vendat rem uni sub conditione, & postea alteri pure, & conditio postea sit adimplata & verificata, quis debeat praesertiri? In quo articulo dico, quod si empori pure sit tradita illa praeserter, si vero sit tradita empori sub conditione, impleta jam conditione ille praeserter, argumento textus cum materia in l. *quotiens C. de rei vend.* Si vero nulli coram si tradit, si perinde ac si utique esset vendita pure cum purificata conditione retrotrahitur contractus & habetur pro puro, & isto casu teneo, quod praeserter emptor primus cum res sit sub conditione, argumento, tex. in l. *operis ff. loceti*, nec obstat l. *priu. privilegia, ff. de priv. cred.* ubi habetur quod in obligatione personali non haberet locum praelatio ex anterioritate temporis, quia debet intelligi in personali obligatione ad pecuniam vel quantitatem, secus si ad factum; quia cum sit individuum, praeserter primus.

Limita tamen & intellige superiorum conclusionem que habet, quod conditio posita in contractu, retrotrahitur ad tempus contractus, ut procedat & habeat locum in conditione casuali: secus tamen est in conditione postulativa posita in facultate creditoris, quia illa non retrotrahitur, & cessabunt effectus superiores, tex. est in l. *potior. ff. qui potior. in pig. hab. tex. in l. 5. debitori, la 1. si fin. ff. de fiducijs. tex. in l. qu. pecuniam, ff. si cer. per. tex. in l. quidam cum filium §. fin. *infra isto titul.* cuius ratio est, quia fictio semper fundatur in aequitate, ut in l. *scindendum. cum similib. ff. ex quib. caus. major.* sed quando est conditio casualis, non est in postestate creditoris eam implere, sed pender a facto Dei, Casu vel Natura: sed quando est conditio postulativa, in sua potestate est, quando velit eam implere, unde merito non retrotrahitur, cum ei sit imputandum, & cesset aquitas fictionis, ita Bar. in l. *si est qui pro empore, ff. de usu cap. 4. condit. n. 4.* & ibi Jason 4. column. num. 307. idem Jaf. in l. *si filius, infra isto tit.* idem Jaf. in l. *si decom. ead. tit. pen. col.* idem Jaf. in l. *quidam cum filium, §. fin. ead. tit.**

Secondo & principaliter limita superiorum conclusionem, que habet, quod conditio posita in contractu retrotrahitur, ut procedat quando conditio ponatur in contractu annuo, & multiplicabilis, ut si quis promittat Titio aliquam pecuniam quantitatem, quolibet anno sub aliqua conditione etiam casuali, quia ea verificata & impleta, ex tunc incipiet annuatim deberi, non vere ante & retro a tempore contractus, quia hoc casu cessat aquitas fictionis, & maximè gravaretur promissor, si teneretur solvere pro toto tempore praeserter ante conditionis existentiam; textus illi singularis in jure, in l. *bijusmodi, la 2. infra isto tit.* ibi sumane notar & commendat Paul. & communiter Doctores praecipue.

Tertiò & principaliter limita, & intellige, ut procedat & habeat locum, quando tempore existentis conditionis reperiuntur extrema habilia, secus vero, si aliquod extremum reperiatur inhabile, vel ex parte personae, vel ex parte rei, qua ducitur in contractu, quia tunc non retrotrahitur, quia in materia fictionis illud est principale, & substantialis requisitum, quod omnis fictio translatica de tempore ad tempus requirit duo, extrema habilia, scilicet tempus ad quod extenditur, & tempus a quo incipit. De primo, quod requiritur extremum habile ad quod, probat tex.

Ant. Gomez. Varia Resol. Tom. II.

Ex quibus infero, quod licet eo casu, quo quis fecit actum nomine alterius sine mandato possit ille alter ratificare, & illa ratificatio trahatur retro ad tempus actus celebrati, ut in l. ex hoc iuris versic. 1. ff. de regul. juris & in l. 1. ver. si ratum, ff. quod iusta, & in l. vero procuratori, ff. fin. de solut. & in l. licet ff. de iudic. & in l. fin. Cod. ad Maled. & in cap. penali. de sentent. excommunicati. lib. C. & in cap. ratificationem, de reg. iur. in 6. tamen illa ratificatio debet fieri infra tempus, in quo ille actus debuit geri ex legi dispositione, tex. est singularis, in l. bonorum ff. rem ratam haberi, ubi habetur, quod si quis agnovit bonorum possessionem nomine alterius, ille alter debet ratificare infra tempus legitimum, à jure statutum ad agnoscendum bonorum possessionem, & hoc notat & commendat ibi Bar. dicens, quod deberet scribi literis auctoris: Alber. Angelus, Paulus, & communiter Doctores: & dicit Paulus, quod non est melius textus de jure in sua materia, illum etiam ad hoc notat, & commendat Bar. in l. si qui pro empire, ff. de usucap., colum. & 3. oppo. & ibi communiter Doctores, præcipue Jason. num. 145. Baldus in l. obseruare, §. 1. ff. de offic. procons. & legat. Alexand. in l. 1. C. qui admissit. 4. colum. num. 15. & ibi Moderni, Philipp. Dec. in regul. semper, qui non prohibet, de regul. iur. Gloss. ordinaria in cap. ratificationem, de regul. iur. in 6. & ibi Dynus & communiter Doctores. Gloss. in e. quam sit de electis, cod. lib. ex quo texto & ejus regula, & doctrina infero aliqua notanda. Primo, quod si quis appellavit pro condemnato, infra decem dies datur ad appellandum quod postea condemnatus tenetur ratificare infra eostem decem dies & in specie ita probat textus in leg. 1. ff. de appell. & nota Dyn. Bartol. & communiter Doctores Glossa ordinaria in e. non solit. 2. q. 6. & ibi communiter Doctores. Secundo quod si in terminis regni quis velit retrahere nomine alterius rem generis sui vendicata, talis consanguineus cuius nomine actus fuit gestus debet ratificare infra novem dies, ad retrahendum; sed licet, hoc sit verissimum de jure, tamen non videtur posse verificari in nostro regno, cum principalis consanguineus, qui vult retrahere, tenetur jurare, quod illam rem vult sibi habere, & tale juramentum sit personale, quod alius pro eo non potest facere, ideo non deberet admitti alius sine mandato ad retrahendum pro eo.

Tertio infero, quod si quis nomine alterius se constituit posidere, quo casu secuta ratificatione queritur sibi possit, in l. communis servus, §. fin. de acquir. possit. tamen requiritur, quod fiat illa ratificatione tempore, quo ille qui se constituit posidet, alias non ita notat Alexand. in l. quod meo, ff. de acquiren. possit. Anton. Abb. & alii Doctores in cap. cum venienter de refut. spol.

* Quarò infero, quod si quis pro minore infra quadriennium datum ad petendam restituitionem nomine minoris eam petat tenet ipse Iesus approbare & ratificare illam petitionem infra quadriennium.*

¹³ Item quarto, an adventus conditionis constitut debitorum in mora, sicut adventus dies? In quo breviter dico, quod videretur absurdum, & iniquum quod in eodem instanti, quo quis incipit obligari, incurrat moram, argumento textus in l. quod dicimus, & in l. ratum. ff. de solit. & in l. provisor. de confit. pecun. & in l. fin. Infist. de iniur. stipul. Secundò, quia non magis debet operari promissio, vel obligatio conditionalis, verifica-

ta conditione, quām ipsa promissio, pura, & simplex, imò æquiparatur, ut in l. fin. §. Titius ff. de vulgar. & pupil. cum simil. Sed promissio vel obligatio pura non constituit debitorem in mora sine interpellatione, ergo nec conditionalis etiam impleta conditione, & in terminis ita teneret Bar. in leg. na stipulatis, infra eod. 16. colum. num. 45. idem Bartol. in l. questionis in diem, 1. quest. infra eod. & ibi Paul. Imol. Alexand. & Jaf. qui dicunt hanc esse communem opinionem, ubi melius quam aliud, vide Jaf. Cynum, in leg. minorum, Codex. in quibus causis, in integrum sit necessaria, 3. colum. 6. quest. Bald. in leg. quod te mishi, ff. si cert. pet. 1. colum. 1. q. prīne. idem Bald. in leg. si poft. res. 1. leg. 4. col. ff. si quis can. Jaf. in l. si ex legati causa infra isto tit.

Item etiam in nostra materia quero, si contractus continet conditionem & diem, an sufficiat conditionem existere, vel requiratur implementum utriusque? & certè ille articulus est validè subtilis, & dubius, in quo procedam per veras, & resolutivas conclusiones.

Prima conclusio quod quando contractus continet conditionem, & diem, & talis disponitur, & adjicitur dispositioni, substantia obligationis, ut si quis promittat alteri centum solvenda infra annum, si navis ex Asia venerit, tunc non sufficit conditionem existere, sed etiam requiritur, quod labatur annum: ita probat textus notabilis in l. si ita legatum sit Tito, de condit. & demonstrat. ubi dicit, quod si testator legavit Tito decem post decem annos, & sub conditione si laus ad hæredem non exegerit, quia Titius decessit infra illos decem annos, transmittit illud legatum ad hæredes, & dicit ibi Gloss. ordinariæ quod hæredes legatarii non possunt petere prædictum legatum nisi post lapsum decem annorum & per illum tex. istam conclusionem tenet ibi Bartol. Alber. Paul. & communiter Doctores. Probat etiam textus in l. cum tales, §. Mavie, cod. tit. & ibi nota Bald. & alii Doctores: pro qua sententia, & conclusione est hodie notabilis lex par. 17. in prīne. titul. 11. 4. par. Quan conclusionem extende, ut procedat tam in conditione expressa quām tacita, ut si contractus, vel promissio continet conditionem tacitam ex natura, vel qualitate rei, & similiiter diem, quia promisit quis partem, vel fructus aliquius animalis, vel rei in talem diem, quia requiritur, implementum utriusque, scilicet, quod nascatur, & sic, quod verificetur conditione, & similiiter quod veniat dies, & semper intelligitur dies proximus post existentiam conditionis, ita probat textus in leg. interdum, infra isto titul. textus in leg. inter stipulat. §. sacram, veris. pro quo, codem titul. textus in l. 1. 5. nec empli, ff. de contrahend. emptio. text. in l. 1. ff. de condition. & demonstrat. juncto textu in leg. cum qui calendis, infra eodem & ibi tenet Gloria ordinaria, & communiter Doctores.

Secunda conclusio, quod quando contractus continet conditionem, & diem, & talis dies ponitur & adjicitur ipsi conditioni, tunc etiam requiritur implementum utriusque, si conditio penitit ex facto, & voluntate debitoris seu promissoris, ut si promitto tibi centum, si quid faciam vel non faciam infra annum, tex. est singularis in l. in illa stipulatione si calendis, infra isto tit. Cujus verba sunt: In illa stipulatione, si calendis Stichum non dederis, decem dare spades mortuo homine queritur an statim ante calendas agi possit. Subtinus, & Procul. expectandam diem actionis pante-

De Qualitatibus Contractuum. C. XI. 221

tant quod verius est, tota etiam obligatio sub conditione, & in die collata est, & licet ante conditionem committit videatur, dies ramen superest; ibi nota Bartol. & communiter Doctores in leg. §. cum §. homo, ff. si quis cauto, textus in cap. commissa, de elect. lib. 6. & ita etiam potest intelligi, & extendi predicta l. 7. tit. 1. part. Cuius ratio potest esse ex mente illius textus & communis opinionis quando conditio pender ex facto promissoris, ipse potest quoque tempore ad implere, unde per appositionem diei dat intelligere, scilicet ante nole obligari cum effectu, sed vel leui illa dilatione, quia utrumque videatur possum causam differend solutionis: & aperte in favorem eius, & sic implementum utriusque requiritur.

Tertia conclusio, quod quando contractus continet conditionem, & diem, talis dies ponitur, & adjicitur ipsi conditioni, & non dispositioni, & conditio non pender ex facto, & voluntate debitoris, sed ex facto alterius, aut viribus fortunæ, tunc non expectatur dies, sufficit conditionem existere, textus est in l. hoc iure, infra isto tit. & ibi communiter DD. ubi vide exempla.

Quarta conclusio, quod quando contractus continet conditionem, & diem, & fuit adjecta aliqua dictio significans extremitatem temporis indistincte, expectatur dies, modò adjiciatur dispositioni, modò conditioni; & modò conditio pendat ex facto debitoris, modò alterius; ut si quis dicat, si infra annum tale quid contingit, vel non contingit, promitto tibi centum: nam tali casu intentio promittere est, ut totum tempus debeat expectari, textus est in l. 4. §. 1. de condition. & demonstrat. & ibi nota & commendat Bartol. Alber. Paul. Imol. & Socin. factit etiam textus in luxori usumfructum villa ff. de usufruct. legat. & ibi communiter Doctores & in effectu illas resolutivas conclusiones ponit magistriliter Bar. in l. ita stipulatus, infra isto tit. antep. col. & ibi communiter Moderni idem Bartol. in leg. in illa stipulatione, si calendis, colum. infra eod. & ibi Alber. Paul. Alex. Jaf. & Ripa & communiter Doctores Rainier & antiqui in l. hoc iure ed. tit. Bart. & communiter Doctores in l. 1. §. 1. ff. de condit. & demonstrat. idem Bart. & alii Doctores in l. cum tales, §. Mavie, cod. tit. Angel. & communiter Doctores in leg. cum, §. homo, ff. si quis cau. Dominicus, & alii Canonista in cap. commissa, de electione lib. 6.

Sed pulchrum dubium est in casibus, quibus contractus continet conditionem & diem, & requiritur implementum utriusque, an dies incipiat currere à tempore purificatae conditionis, vel à tempore contractus. In quo resolutivè dico, quod si talis dies non est certus, & determinatus, sed est dies in genere, & reiterabilis, ut si quis promittat alteri rem, vel pecuniam infra annum sub aliqua conditione expressa, vel tacita, tunc dies incipit currere à tempore purificatae conditionis; textus est in l. 1. §. annus, ff. quando actio de pecun. est ann. & ibi Doctores. Ex quo notabiliter infertur, quod licet semper in dubio tempus simplicer prolatum vel positum in contractu, intelligatur de proximo, ut in l. cum qui calendis, infra isto tit. tamen illud procedit, & de-

bet intelligi, quando ponitur & adjicitur in contractu puro, & simplici: scilicet vero, si ponatur in contractu conditionali, quia tunc debet intelligi de proximo post purificatam conditionem, quod est singulare, & subtile. Si vero talis dies est certus, & determinatus, & non variabilis: ut si quis promittat rem, vel pecuniam in diem S. Joannis, talis mensis & anni sub aliqua conditione, tunc dies incipit currere à tempore contractus: unde si tempore, quo exitterit conditio, jam dies venerat, statim debetur, nec debet alius dies Sancti Joannis expectari: ita probat textus in l. fin. §. fin. ff. de rescindend. vend. & ibi Baldus & alii Doctores & in expreso istam doctrinam, & resolutionem ponit Baldus in rubric. Cod. de contrahend. emptio. fin. colum. 23. question. Salyc. in leg. eodem titul. final. question. Paul. de Cafr. in leg. si cui legetur, §. 1. ff. de legat. 12. co'um. num. 7. & ibi Moderni principiū Jaf. penitenti colum. num. 11.

Et ex his possunt inferri aliqua singularia, & quotidiana: & prius, quod si testator instituit uxori vel alium heredem, vel ei legatum reliquit sub conditione, si non nupserit, vel sub alia conditione, & gravavit, ut post mortem restituerat Tito, & talis uxor vel hæres nupserit, & non paruit conditioni, & sic amisit hereditatem, vel legatum, & applicatur venientibus ab intestato, vel aliis cohæredibus ex testamento, an illi statim debeat restituere illi Tito substituto, vel post mortem uxoris, vel heredis; & certè videretur, quod post mortem uxoris, vel heredis, quia verba testatoris sunt clara, & certa, ergo sequenda, ut in leg. non aliter, ff. de leg. 3. & in leg. Labo, ff. de supp. leg.

Secundò, quia talis dispositio continet conditionem, & diem, & requiritur implementum utriusque, & per consequens inducit dilationem: unde cum illa qualitate, & natura debet transire in venientibus ab intestato, vel aliis cohæredibus, qui loco gravati subrogantur, ut ante tempus mortis non teneant dare, vel restituere, argumento tex. in l. si ita legatum sit Tito, ff. de condit. & demonstrat. & in l. in illa stipulatione, si calendis, infra ista tit.

Tertiò, & principaliter per text notabilem & exprellum in l. luxori usumfructum villa, ff. de usufructu leg. ubi si testator legavit uxori usumfructum fundi, vel villa per quinque annos, hoc addito, ut transacto quinquennio, ex tunc ille fundus, vel illa villa pertinet quibusdam libertis, & uxori decedat infra quinquennium, ille fundus, villa non pertinet statim libertis, sed transacto quinquennio: & in exprelio in questione propositum istam sententiam, & conclusionem teneat Ludovic. Rom. licet non ita bene fundet in leg. ff. quis heres, la 2. ff. de acquirend. hered. & Philip. Dec. in leg. si mater, Cod. de institut. & subdit. 2. col. numero 6.

Sed non obstangibus teneo contrarium, imò quod talis hereditas, vel legatum statim debeat restituere Tito, postquam uxor nupta est, vel conditione verificata, nam intentio testatoris fuit quod uxor semper staret vidua, & creditur non nupserit, & si contrarium cogitasset, statim gravaret restitutio, non expectato tempore mortis: pro qua sententia, & conclusione primò facit, quia in dubio semper testator videatur plus cogitasse de effectu conditionis, & dispositionis, quam de modo, textus est in l. Gallus, §. & quid si tantum, ff. E 3 de

de liber. & posthum. & ibi plenè, & magistratiter Bart. 1. & 2. col. 2. & communiter Doctores, textus in l. mulier, la 1. ff. ad Trebell. textus in l. fideicommiss. & si cni, ff. de legat. 3. textus in l. si ita esset, ff. quanto dies legar. 3. textus in leg. Julianus ait, ff. de condit. & demonstr. textus in l. si mater, Cod. de inst. & subf. & utrobique communiter Doctores. Secundò, quia dispositio testatoris, lex, vel principes collata in unum casum, habet etiam locum in alio omisso, quando veritatem est quod testator, lex, vel principes idem disponueret, si de eo cogitaret, vel esset interrogatus, in probat tex singularis in l. tate patrum, & finali de patris & ibi Glos. ordinaria & finalis, Bald. Paul. Jaf. & communiter Doctores & reputat singularis Hippolytus in l. si quis viduam, ff. quid. 2. column. n. 9. probat etiam textus in l. leg. fin. ff. de heresi. infit. textus in l. cum res, versic. 1. ff. de legat. 1. textus in l. Titius. §. Luctus. ff. de liber. & posthum. textus in l. si ita scriptum sit, cod. titul. tex. in l. cum avviss. de condit. & demonstration. text. in leg. Scavola. ff. ad Trebell. textus in l. ex fallo, cod. titul. textus in l. fin. od. de posthum. textus in l. generaliter, §. cum autem, Cod. de inst. & subf. textus in leg. cum accus. tissimi, Codice de fideicommiss. textus unicus in suo casu, in l. 3. Cod. de inoff. testament. textus singularis, & unicus in suo casu in l. si unquam, Codice de revocan. donat.

Tertiò non obstat tex. ille singularis, & terribilis in dict. leg. uxori usum fructum villa, ff. de usufruct. legat. quia dicitur licet respondeo. Primo, quia ibi fat postea dictio ex tunc, quae denotat extremitatem, & ultimum implementum temporis, & merito antē non debetur, sed requirunt implementum conditionis, & etiam temporis, argumento tex. in leg. 4. §. 1. de condit. & demonstr. & ita intelligit illum textum ibi Bar. Alber. & Lancelottus Dec. Vel alter & secundò respondet, quod ibi testator apponit certum, & determinatum tempus, quo casu debet totum expectari, licet uxor ante nubat vel moriatur; sed in nostro casu, & questione fuit appossum tempus incertum, quod non ita efficiat & astringat dispositionem, ita responderet & intelligit illum tex. Aret. in l. si quis heres, la 2. ff. de acquirend. hered. fin. colum. & Jaf. inl. Gallus, §. & quid si tantum.

Quinto facit tex. in leg. 2. Cod. qui non possunt ad libenter pervenire, ubi si testator prohibet servum manumitti in favorem filiorum, quia cum eo educati sunt prædictis filiis mortuis potest statim manumitti, quia cessat causa qua movit testatorem.

Sextò facit tex. in l. liberto, §. fin. ff. de annnis legatis, ubi si testator gravat filium majorum, ut alteri quod prælegatum restituere alteri filio minori cùm perveriat ad certam ratem, & interim habeat ipse filius major, si talis filius maior decebat extraneo herede relatio ante quem filius minor perveniat ad illam ratem, tenetur prædictus heres extraneus ei statim restituere, nullo exceptato tempore. Et in expresso istam sententiam, & conclusionem originaliter tenet Richar. Mal. in disputatione sua incipit. Quidam testamentum suo, sic dicit, Joan. Andr. in addit. ad Specul. in titul. de secund. nupt. super Rubric. in additione prim. Bar. si est lectura sua in ambient. hunc locum 2. lectura 3. colum. n. 10. Cod. si secund. mper. mulier. Alberic. 4. col. Paul. de Castr. in l. si quis heres, la 2. num. 6. ff. de acquirend. hered. & ibi Arein. 2. colum. idem Paul. in leg. si mater, Cod. de inst. & subf. 2. colum. & ibi Alexand. num. 2. Cornelius num. 3. Jafoni. 1. colum. num. 2. Jacob. de S Georg. & communiter Moderni, idem Paul. de Castr. in l. mulier, la 1. ff. ad Trebell. 1. colum. num. 30.

Tertiò, & quidem notabiliter infero, quod si mater non assumpti turciam filii, nec fecit ei tutorum dari, sed talis filius impubis mortuus est infra annum, qui datur à lege ipsa matri ad patendum, sed moritur in fine anni, taliter quod restabant tam pauci dies, quod impossibile erat tutela provideri, attenta solemnitate que in ea discernenda requiritur, talis mater non privatur Successione

De Qualitatibus Contractuum.C.XI. 223

successione, ita singulariter Paul. in l. cum stipulatus sim à Proculo, 2. column. num. 6. infra isto titul. dicens esse quotidianum, & perpetuo mente tenendum, teneret etiam & sequitur etiam Alex. in l. si deceperit, ff. qui satisf. cogat, licet contrarium teneat idem Paul. de Castr. in leg. non omnis, ff. si cert. pet. 2. column. num. 10. idem Alex. in leg. cum stipulatus sim mihi à Proculo, infra isto tit. penult. col. quam primam opinionem ego sequor tanquam veram, & eam pro qua considero tex. in l. in insulam intra biennium, infra isto tit. ubi si quis promisit opus facere infra certum tempus, non tenetur ad interesse, vel penam. Item etiam considero tex. in c. commissa, de elect. lib. 6. ubi habetur, quod ille cui est commissarius parochialis Ecclesia, reuter promoveri ad Sacerdotium infra annum, aliis privabitur Ecclesia: tamen si transferit ranta pars anni, quod in residuo non possit promoveri, quia non celebrantur ordines, vel alias, non privavit Ecclesia. Confirmatur, quia quando actus haberet diem, & conditionem, modò dies adjiciatur dispositioni, modò conditioni que pendet è facto vel potestate debitoris, requiritur implementum utriusque, ut in illa stipulatione, si calendis, infra isto tit. Nec obstat si subtiliter dicatur, quod in dictis iuribus saltet tenetur promissor transacto tempore, in quo tenebatur facere, modò loquamur in pena vel interesse legali, modò conventionali, ut aperte probatur in dict. leg. insulam intra biennium, & in dict. l. cum stipulatus sim à Proculo, & in l. illa stipulatione, si calendis; infra ed. & in d. cap. commissa, unde videatur quod in nostro casu, & questione licet statim non privaretur, tamen translato anno priveret successione: quia singulariter & noviter respondeo, quod in dictis iuribus transacto tempore, ideo tenetur debitor, vel promisor, quia verò, & realiter concurrunt defectus conditionis, & temporis, quia post lapsum temporis apparent factum, vel illud quod est promissum non sufficit implementum, & ultra hoc superest persona, locus, vel res in quo, vel quia debet fieri & adimpleri. Sed in nostro casu non potest dici verè defecta conditione, licet totus annus sit elapsus, quia in eo decepsit filius in cuius persona debebat impleri conditio, unde potest dici quod per matrem non extitit & licet objiciatur, quod saltet pertransivit major pars anni, taliter in residuo tempore adimplere conditionem non posset: respondetur, quod non potest sibi hoc opponi, cum totus annus cessit & erat positus in eius utilitate, & dilatationem, & ideo debet totaliter, & pleno jure gaudere, ideo non tenetur, maximè, cum tractatur de pena sibi imponenda, & lege non caveretur, quod isto casu tenetur. Et ista est veritas in hoc articulo, non sic per aliquem dilucidato.

Quarto singulaliter infero, quod si caveatur lego, vel statuto, quod teneat condemnatus appellare infra certos dies, & post illos dies teneatur prosequi appellationem, & se presentare coram superiori infra alios, prout hodie caveretur, & disponetur in nostro Regno, in l. 1. & 2. iii. 16. lib. 3. ordin. & appellavit in prima die, statim incipit sibi currere tempus datum ad prosequendam appellationem, & non debet expectari lapsus omnium dierum qui per legem dantur ad appellandum; quia ratio & intentio legis, vel statuti videatur esse, quod condemnatus non appellavit usque ad extremum diem, unde si ante appellavit, statim debet incurtere tempus, argumento supra dictorum iurium, & in specie pro hac sen-

tenti & conclusione facit texti, expressus juncta communi opinione in l. vers. eo addito, Ced. qui admitti, ubi habetur, quod si primus in gradu repudiavit successionem, & bonorum possessionem in initio termini, statim incipit currere tempus bonorum possessionis sequenti in gradu, ex quo tex. hoc tener, interf expelli Paul. de Castr. dicens, quod habuit de facto Florentia, & ita consuluit, & idem tenet ibi Alex. Decius, & communiter Moderni, tenet etiam ibi Paul. & Aret. in l. si quis heres, la 2. ff. de acquir. h. ed. fin. colum. & quest. confirmatur etiam per textus in l. 1. §. intra, & §. quibus de successor. edit. & in §. pen. inslit. de honor. possess. & in l. 1. §. statu auctor. plane, ff. si tabula testament. nulla stabunt. & in l. a filia, §. a anno, ff. de Trebell. & in liberto, §. fin. ff. de annis legat. & in l. 2. Cod. qui non possunt ad liber. perven. & in l. continuus, §. cum ius, infra isto tit. & in l. si moritus, §. si ne gaveris, ff. de edit. & in Clem. sicut appell. juncta gloss.

Item quarto, an contractus conditionalis & spes ejus transcat in heredes? In quo notabilis, & quotidiano articulo resolutivè dico, quod licet in ultimo voluntatibus legatum fideicommissum vel alia dispositio conditionalis non transcat ad heredes activè, modò sit conditio causalis, modò potestativa, ut est tex. in leg. 4. §. & in l. huiusmodi, ff. quando dies legat. ced. texus in l. 1. & in l. legata sub conditione, & in leg. si ita expressum, ff. de condit. & demonstr. ex. in leg. si ita legatum, §. ilii si volet, ff. de legat. 1. tex. in leg. si in persona, Codice de fideicom. tex. in l. unica, §. fin. autem sub conditione, Cod. de caduc. tollend. de quo dixi suo loco in materia ultimarum voluntatum, tamen in contractibus actus vel dispositio conditionalis bene transmittitur ad heredes, tam activè quam passivè, textus est capituli & expressus in §. ex conditionali, Inst. de verb. obligat. Cujus verba sunt. Ex conditionali stipulatione tantum spes est debitum iri, cumque ipsam spem in heredem transmittimus, si prius quam conditio extet, mors nobis contigerit, & ibi Glos. ordinaria & communiter Doctores: texus in l. si quis, §. si Titius Consul. factus erit, infra isto titul. tex. in leg. necessario, §. quod si pendente, ff. de pericul. & commod. rei vend. & utrobique communiter Doctores. Cujus ratio est, quia in contractibus intervenit factum, & persona creditoris, qui in dubio videatur pro picere, & providere sibi & sibi heredibus, & perpetuam utilitatem ex tali contractu acquirere, argumento tex. in l. si patrum, ff. de probat. cum similib. Sed in legatis, fideicommissis, vel aliis dispositiōnibus conditionalibus provenientibus ex ultima voluntate, non intervenit factum, vel persona legatarii, vel fideicommissarii, volentis sibi, vel heredibus suis propicere, immo attenduntur, & considerantur merita personæ, ut in leg. nec adiicit, ff. pro socio, cum similibus. Unde ea mortua, spiritus legatum, & relictum cum illa causa, & ratio meritorum cefat in heredibus, qui tanquam incerti non powerunt de testatore bene mereri; r. istam rationem, in effectu ponit Glos. ordinaria in dict. §. ex conditionali, Inst. de verbis obligat. & ibi B. r. Bald. Faber, Angel. Nicol. de Neap. Platæa. Christophor. & communiter alii Doct. ex qua communiter ratione noviter & subtiliter videtur inferendum, quod si hodie in nostro Regno fiat promissio, vel donatio absenti sub conditione, quod mortuo creditore cui facta fuit promissio, non transcat ad ejus heredes,

des, quia isto casu non intervenit aliquod factum ex parte creditoris per quod videatur prospicere hereditibus suis, cum fiat in absentia, & sic cessat ratio communis. Sed hoc non obstante teneo contrarium, imo quod mortuo creditore pendente conditione, contractus conditionalis, virtus & effectus eius transeat ad heredes, modo, fiat in presentia, modò in absentia, quia cum per nostram legem regiam statim fiat acquistio absentis saltem spe illius contractus, & promissio conditionalis, sicut si fuerit presenti, lex superlati factum, & praeventionem creditoris absenti, valeret, & acquiretur cum omnibus iuribus, & qualitatibus suis, unde metuendo transmittitur ad heredes actio, obligatio virtus & effectus eius: & est mes nova, & subtilis consideratio: quod tamen intellige, quando conditio appulsa erat casualis, vel mixta, secus si potestativer, que solum dependeret a voluntate creditoris, ut si ascenderit Capitolium, dederit decem, manumiserit servum, vel quid simile, runc creditore mortuo, non transiat ille contractus, vel obligatio ad heredes, nec ius implenda conditionis, tex. est singularis & unicus in l. si decem cum petiero, infra isto tit. ubi si creditor stipulatus est dari sibi deceat, cum petierit, talis dispositio non conseruit conditio, sed pura, & potius significat quandam mitionem, ut pecunia celestiter, & sine mora solvatur, quam suspensivam conditionem: & subdit. tex. quod si creditor decedat antequam petiat, bene transmittit, qui non dictatur defecta conditio, que nulla fuit: ergo à contrario sensu aperte vult illi texus, quod si esset appulsa mera conditio si creditor petierit, quod talis contractus, vel dispositio conditionalis non transmittatur ad heredes, & hoc illius textum notat & commenda: ibi Gloss. ordinaria, Bar. Paul. Imol. Alex. & communiter Doctor. dicit pal. chrum., & subtilem Angel. & reputat unicum Dynus, & Alberic. Ex quo inferitur, quod si in contractu est appulsa illa conditio facilissima protestativa, si creditor voluerit: & decedat antequam verificetur conditio, & declareret se velle, non transmittere heredes, & in terminis ita tenerit Baldus, post Jacobum de Are. & antiquos in leg. si ita legatum, §. illi si volerit, ff. de legat. 1. in fin. Cuius ratio est, quia cum sit conditio protestativa, creditor videtur esse in culpa illius in vita non adimplendo, nec sufficit adimpleri per heredem, quia requiritur quod impleatur verè, & formulariter, sed si transmittetur, est implatio ficta: ergo non sufficit, argumento tex. in leg. qui hæredi, & in leg. Mævius, & in leg. cui fundus, ff. de condit. & demonstrat. & in leg. qui liberis, §. bac verba, ff. de vulgaribus & pupill. & istam rationem posuit Baldus in dist. l. si decem cum petiero, in fin. & ibi Paul. de Castr. uno verbo non allegando Bald. sed advertendum quod contra predicta facit tex. notabilis & expresus, juncta Gloss. ordinaria in leg. 2. Codic. de pâlis inter empor. & venditor. ubi si qui vendidit rem cum pacto de retroveniendo, ipse venditor, & heres eius potest redire & retrahere pretio oblatu, & tamen est illa conditio protestativa & transmittitur: ergo, & cetera; & idem probat tex. in leg. si prædio, ff. de diem adjunctione, ubi pactum adjectum in diem, virtus & effectus eius transiat ad heredes. Sed ad illa iura notabiliter respondeo modis sequentibus. Primum quod ibi expresse fuit facta mentio heredum, ideo transiat ad eos, ita solus Imola in dist. leg. si de, cum cum petiero. Sed illa solutio non est tenenda, quia Gloss. & communiter Doctores ibi dicant-

non

non teneatur quād si constiterit de ipso debito in vita patris, facta cum eo calculatione, & liquidatione, & ita illum texum intelligit ibi Glossa ordinaria, Bar. Alberic. Angel. Imol. & Paul de Castr. qui dicit, quod est mirabilis, & peregrinus casus, quem si non haberemus, quilibet dicere contractum, & ibi reputat unicum Dynus, Alex. Socin. & Jason. Ex quo inferit ibi Bar. Paul. Imol. & moderni, quod si qui promisit pro mercatoro, vel amico, vel alio debitore solvere quod appearat debere, facta calculo, ita demum tenetur, si liquidatio fiat vivente illo debitore non aliis, quia nemo alijs presumunt scire veritatem debiti, & calculationis fienda, sicut ipse, & in hoc residet prædicti Doctores. Sed in isto casu ego teneo novam, & contrariam sententiam: imo, quod in casu proposito licet liquidatio, & calculatio non fiat in vita illius tertii debitoris, teneatur promissor, fidejussionis eius, & possit fieri liquidatio post mortem, & communis intellectus ad illum texum non possit procedere, quia de necessitate videtur intelligens, quando expresse actum est inter partes, quod talis liquidatio fieret vivente illo tertio debito: e quia alijs non esset conditionalis, sed pure celebratus, & transitorius ad heredes, alijs repugnare omnia iura & rationes iuris nostri. Pro qua sententia & conclusione nostra contra communem facit, quia ille tex. non considerat mortem creditoris, cum erat etiam liquidatio facienda; item etiam facit tex. in l. veteris, C. de contrahend. emptione, ergo non potest committi in conditionem protestativa, quia ejusdem est effectus; sed huic difficultati subtiliter respondeo quod in dist. l. 2. contractus ipse, & ejus substantia, non ponitur in voluntatem alicujus contrahentis, tex. est cam materia in l. in vendem, C. de contrahend. emptione, ergo non potest committi in conditionem protestativa, quia ejusdem est effectus; sed huic difficultati subtiliter respondeo quod in dist. l. 2. contractus ipse, & ejus substantia, non ponitur in voluntatem alicujus contrahentis, sed resolutio contractus, qui inducitur per pactum de retroveniendo, qui potest beneponi & committi in voluntatem unius, ita probat ibi texus, in legat. quod si nolit, §. si quid ita, ff. de adit. edit. & per illa iura tenet & determinat Abb. Panormi, in e. illas de pignor. 1. col. num. 2.

Item addit. quodd. jus, vel spes conditionis protestativa ad aliquo tertio implenda, bene transfit ad heredes, tam active, quam passive, ut si quis promittat mihi centum, vel rem, si quidam tertius fecerit hoc, nam tali casu, debitor vel creditoris mortuo, antequam ille tertius facit, bene transfit ad heredes, dum tamen ille tertius vivat, & per se faciat, & adimpleat, non per alium, nec per heredem eius, & in terminis ita tenet folus Imol. in dist. leg. heres cum petiero, argumento tex. in l. qui hæredi. & in l. heres mens. ff. de condition. & demonstrat. & est texus singularis & unicus in leg. qui Roma, §. Augurius, infra isto tit. ubi filius familiaris promisit seruo Publio Mævio dare, & solvere quicquid constitutum partem suam debere Publio Mævio, & dicit texus, quod patre mortuo antequam constet quantumcumque debetur, talis filius non tenetur, quia illa fuit conditio posita in persona tertii, hoc est patris debitoris, & Publii Mævii creditoris, que non fuit verificata in vita patris, unde non transmittitur. Cuius ratio est, quia tacitum videtur, quod filius promissor alterum

lunatibus, & si hac quæstio, an in contractibus conceptis sub conditione negativa habeat locum cautio Mutiana: in quo articulo resolutio dico quod in ultimis voluntatibus conceptis sub conditione negativa quæ in vita non potest impleri, habet locum cautio Mutiana, modò loqueratur in institutionibus universalibus, modò in legis vel fidicommisibus particularibus, cujus forma, & virtus est, quod talis heres legatarius vel fidicommisarius habeat & consequatur statim hereditatem, legatum vel fidicommisum praefixa cautione, quod conditione defecta restituat bona illa, quibus principaliter & immediata illa bona pertinet, si non esset relictæ sub conditione, itaque in hereditatibus cautio praefabitur venientibus ab intestato, in legis vero hereditibus scriptis, tex. est in l. Mutiana ff. de condition. & demonstrat. & ibi notat Gloss. ordinaria, Bar. Alber. Bild. Paul. Imol. & Socin. tex. in l. heres mens. vers. qui potest, ed. tit. tex. int. Toto fundum, in princ. eod. tit. tex. in l. pater Severinam, §. socons. eod. tit. textus in l. servos invito, §. 1. in fin. ff. ad Trebol. tex. in l. sum si tuis. §. qui Marianam, ff. de legat. 3. tex. in aub. qui relatum, Cod. de in. in. viduit. tollend. & idem disponit lex. 7. cit. 416. part.

Sed in contractibus conceptis sub conditione 37 negativa est maximum dubium, an habeat locum cautio Mutiana, ut creditor possit statim petere debitum, praefixa cautione de restituendo defecta conditione & videtur probabilitas, quod sic. Primum, quia valet argumentum de contractibus ad ultimas voluntates: & contraria, ut in leg. seruum filii, §. cum qui chirigraphum de legat. præmis. Sed in ultimis voluntatibus habeat locum cautio Mutiana, ut supra latè dictum est ergo & in contractibus. Secundum quia quando quis teneatur in futurum, vel conditionaliter teneatur praestare satisfactionem, vel bona debitoris sequentur praescriri debiti, tex. est in leg. in omnibus ff. de judic. tex. in leg. si creditoris ff. de privil. creditor. tex. in leg. si creditoris, ff. de privil. credit. tex. in leg. imperatores, versio fin. ff. de apell. tex. in l. sicut doceat si auemini/zuissimo ff. soli. matrim. tex. in leg. 1. sicut, ff. de collat. una honor. texus in leg. ab execuzione, ff. quer. appell. non resipit in l. insalam, §. fin ff. de lo. aij in l. liberas, Cod. de agric. & censit. & in expresso isto fundamento, & ratione istam sententiam & conclusionem tenet Guilliel. Doctor, antiquus in l. 3. ff. de cond. ob easam. Cuius in leg. sive apud alia, Cod. de transact. 3. colum. 8. questione, post Gloss. ibi, & tenent ali plures Doctores. Sed h. s. non obstantibus contrarium est tenendum, imo quod in contractibus non habeat locum cautio Mutiana, sed omnino suspenditur actio & obligatio, donec sit verificata conditio negativa, & in terminis istam sententiam & conclusionem tenet Gloss. ordinaria in dist. l. Mutiana ff. de condit. & demonstrat. & ibi Bartol. 2. col. num. 4. & Socin. 4. ex um. qui dicit hanc esse communem opinionem, Gloss. ordinaria in l. 1. ff. de condit. ob easam. & ibi Bartol. Alber. Bald. Angel. Fulg. Alex. & Jaf. qui dicunt hanc esse communem opinionem, Gloss. ordinaria in l. 1. Cod. de pâlis, in g. off magna, in fin. & ibi communiter Doctores, Gloss. ordinaria in l. ita stipulatur, vers. Sabinus, infra isto & ibi etiam communiter Doctor Bartol. in l. five apud, Cod. translat. 2. column, & ibi Angel. & alii Doctor. & hanc dicit ibi communem opinionem Jaf. qui bene loquitur 4. col. num.

19. pro qua communi sententia, & conclusione primum facit textus in d. l. ita stipulatus, versus quod si ab initio infra isto tit. ubi habetur, quod quando contractus incipit a conditione negativa, non potest agi antequam certum sit conditionem jansificare, & verificare esse, sed ille tex. nihil probat, quia loquitur quando conditio apponitur in persona debitoris, qui in defectum conditionis aliquid teneret praestare: nam tunc antequam constet, quod non potest facere nec implore, non tenetur, & in eo non habet locum cautio Mutiana: sed quæstio nostra loquitur, & procedit quando conditio negativa ponitur in persona creditoris. Secundo facit tex. in l. hoc jure infra isto tit. ubi habetur, quod si quis stipulet sub conditione negativa, si Lucius Titius in Italiam non venerit, non potest petere antequam certum sit & constet illum venire non posse per mortem vel aliud perpetuum impedimentum: sed nec ille textus probat, quia loquitur, quando conditio negativa ponitur in persona terci, quo ea si nec in contractibus nec ultimis voluntatibus habet locum cautio Muciana, ut supra dictum est. Tertiò facit textus in leg. quid quid astringenda, §. fin. infra isto tit. ubi si quis promittit mihi quantitatem, vel rem sub conditione negativa, si non ascenderit Capitolum infra biennium, nihil debetur, nisi toro biennio transacto: sed nihil etiam, probat quia non est conditio negativa perpetua: item, quia ponitur in persona debitoris, & non creditoris. Quarto facit tex. singularis, & melior de jure in §. si quis ita stipulet, Institut. de verborum obligat: ubi disponitur, quod conditio negativa in persona creditoris apponitur idem importat, quod promissio collata in tempus mortis eius. Cujus verba sunt. Si quis stipulet, si in Capitolum non ascenderis dare spondes: perinde erit ad stipulatum infra isto tit. 13. colum. nam. 45. Jason in additione ad Christophor. in §. conditionali, pen. colum. Instit. de verbis obligat, nec obstante jura pro contraria parte adducta in primo fundamento, quia fateor, quod bene valet argumentum de ultim. volunt. ad contractus, & è contra quando aliud non reperimus expressum, & est eadem ratio; sed in presenti reperimus aliud contrarium expressum, & militat diversa ratio: ergo, &c. Non obstante etiam jura adducta in secundo fundamento, quia in eis præstatutus cautio, ab ipso debitore vel obligato in idem, vel conditio proprie suspicionem personæ, alias si non potest præstari cautio, fit sequitur bonorum, nec per hoc inducitur aliqua actio, quia statim possit petere, sed in nostro casu, & quællio loquitur ex parte creditoris honorari, cui aliquod debetur sub conditione negativa; unde ageret statim, & conserueretur debitum, si possit præstari predicta cautio Mutiana. Advertendum tamen, quod supradicta habent locum, & procedunt in conditione de futuro contingente, quia habet se ad esse, & non esse, tamen alia est conditio de presenti vel præterito, ut si Titius vivit, vel Titius est, vel fuit iam consul factus, quia si talis conditio vera est statim obligat, & non suspendit contractum; sed censetur de presenti para, & perfecta obligatio, quanvis partes ignorent implementum conditionis, & illa est propria conditio quæ concipiatur in futuris, & suspirit, non verò in præsentibus, vel in præteritis, tex. fortassis, in leg. cum ad presens, cum leg. sequenti, ff. si cer. petat. & ibi Glos. ordinaria Odofred. Bartolus Alberic. Angel. Paul. Socin. Jason. & Philip. Doc. tex. in leg. conditio in præteritis, & in leg. una, Cod. ut alio ab hæred. & con-

tra hæred. istam ponit Christophor. de Caltri. in dict. leg. five apud alta, & in dict. leg. stipulatus, infra eodem, & in dict. l. 3. ff. de condit. ob caus. quam sequitur, & ibi adscrifit Christophor. Por. in dict. §. ex conditionali, Institut. de verborum obligat. in fin. sed attende, contra istam rationem facit subtile fundamentum; nam per mortem verificatur conditio; & transmittetur legatum, licet non hæreditas, & ea isto fundamento istam rationem mordet Jason. in dict. l. five apud alta, Cod. de transact. 5. colum. numero 20. & in leg. 3. ff. de condit. ob caus. penultima colum. ex qua subtile ratione inferuntur notabilitez, quod si in contractu deducitur aliqua res de sui natura non transmissibilis, ut si promittis mihi alienum vel usumfructum, si non fecero hoc, tali casu præsta cautione Mutiana potero statim consequi, & petere, ita singulariter determinat. Bald. in ambient. cui relatum, Cod. de indic. viduit. solen. fin. colum. in fin. quod dictum reputat singulare. Alexand. licet illud reprobat in leg. 1. Cod. de pacis 5. colum. in princip. Jason. in leg. 3. ff. de condit. ob caus. 4. colum. num. 16. Sed ego teneo sententiam Bald. tanquam veram, & aquam attenta ejus ratione, quia alia illa dispositio nunquam sortiretur effectum, & in dubio partes videntur gerere actuum potius ut valeat quam pereat, argumento tex. in leg. quotiens in stipulationibus, infra isto titul. & in leg. quoctens, l. 1. ff. de rebus dubiis, cum similibus, & ita consideratione istam sententiam & conclusionem Baldus approbat, & tenet Socinus in dict. l. Mutiana, §. column. ff. de condit. & demonstrat, dicens, quod ista opinio servaretur in practica propter auctoritatem Bald. & statim consequitur & approbat Ripa, in dict. leg. ita stipulatus, si in Capitulo non ascenderis dare spondes: perinde erit ad stipulatum infra isto tit. 13. colum. nam. 45. Jason in additione ad Christophor. in §. conditionali, pen. colum. Instit. de verbis obligat, nec obstante jura pro contraria parte adducta in primo fundamento, quia fateor, quod bene valet argumentum de ultim. volunt. ad contractus, & è contra quando aliud non reperimus expressum, & est eadem ratio; sed in presenti reperimus aliud contrarium expressum, & militat diversa ratio: ergo, &c. Non obstante etiam jura adducta in secundo fundamento, quia in eis præstatutus cautio, ab ipso debitore vel obligato in idem, vel conditio proprie suspicionem personæ, alias si non potest præstari cautio, fit sequitur bonorum, nec per hoc inducitur aliqua actio, quia statim possit petere, sed in nostro casu, & quællio loquitur ex parte creditoris honorari, cui aliquod debetur sub conditione negativa; unde ageret statim, & conserueretur debitum, si possit præstari predicta cautio Mutiana. Advertendum tamen, quod supradicta habent locum, & procedunt in conditione de futuro contingente, quia habet se ad esse, & non esse, tamen alia est conditio de presenti vel præterito, ut si Titius vivit, vel Titius est, vel fuit iam consul factus, quia si talis conditio vera est statim obligat, & non suspendit contractum; sed censetur de presenti para, & perfecta obligatio, quanvis partes ignorent implementum conditionis, & illa est propria conditio quæ concipiatur in futuris, & suspirit, non verò in præsentibus, vel in præteritis, tex. fortassis, in leg. cum ad presens, cum leg. sequenti, ff. si cer. petat. & ibi Glos. ordinaria Odofred. Bartolus Alberic. Angel. Paul. Socin. Jason. & Philip. Doc. tex. in leg. conditio in præteritis, & in leg. una, Cod. ut alio ab hæred. & con-

esse magis communem opinionem, idem Angel. Paul. Imola, & communiter Doctores in l. si pupillis, §. qui sub conditione, ff. de nov. Socin. in leg. quibus diebus, §. quidam Titio, ff. de condit. & demonstrat. Alia est conditio impossibilis de natura, vel facto, vel de iure, & talis conditio viat, & annulat contractum, modo si bona fidei, modo stricti juris, tex. est in leg. si impossibilis, infra isto titul. tex. in leg. non solum, ff. de actione & oblig. textus in l. certi conditio, §. quoniam, ff. cer. petat. tex. in §. si impossibilis, Instit. de mūtil. stipulat. & idem disponit l. 17. titul. 1. 5. part. Cujus ratio vera, & mentalis est, quia promitter non videatur habere atimum se obligandi, ita probent prædicta iura, & ibi tenent communiter Doct. & in tantum hoc est verum, ut non firmetur iuramento, ut in leg. non dubium, C. de legibus, item etiam non potest ei accedere fiducijs, ut in l. sub impossibilis, ff. de desuffr. Item etiam in tantum est verum, ut procedat, & habeat etiam locum in distracti, & liberatione favorabili ita est Glos. singularis, & unicæ in leg. cum donationis, C. de trans. quanibz ibi ad hoc summe notant & commendant Doctores, & reputat singularem, & unicam Bald. in sua Margarita in parte liberatio. Secus tamen est in ultimi voluntatibus, quia valet & tenet dispositio, & ipso iure tollitur de medio talis conditio impossibilis, textus est in l. 1. & ff. de condit. inst. tex. in lilla autem institutionis, eodem titul. tex. in l. ff. de condit. & demonstrat. tex. in §. impossibilis. Instit. de hæred. inst. & idem disponit l. 3. tit. 46. part. In quo articulo in materia summe dubito de ratione quia legislatores videntur sibi contradicere; nam si in contractibus est ratio quia videtur deficer animus & voluntas obligandi: ergo à fortiori idem debetur esse in ultimi voluntatibus, in quibus major voluntas & libertas requiritur duplex tamen ratio potest assignari: Prima favore ultimæ voluntatis, ratione cuius presumunt voluntas, & in expresso ita tenet Iml. in l. 1. ff. de condit. inst. & confirmatur, quia similiter rejicitur in matrimonio eius favore, textus est in cap. fin. de condit. appos. & ibi communiter Doct. Secunda ratio, quia potest assignari est, quod jus non favor contrahentibus, qui poterunt apertius loqui: secus in ultimi voluntatibus, ubi quis forte morte, vel infirmitate turbatus non potuit animum suum perfectè declarare, ita Faber in §. impossibilis, Instit. de hæred. inst. tenuit.

Quidam est contractus alternativus, ut quando quis promittat alteri Srichum aut Pamphilum, eum aut bovem, vel alias res alternative: quo casu resolutive dico, quod si alternativa ponitur in rebus in quibus non cadit affectio, ut in pecunia, vel tempore, ut si quis promittit alteri 10. aut 15. vel solvere infra annum, vel infra biennium, tunc ipso iure non tenetur debitor, nisi in minori summa & majori tempore, & sic tenetur ad solu. 10. vel solvere infra biennium. Cujus ratio est, quia lex semper interpretatur, quod solvet quod minimum est; immo etiam ipse eligat, & velit solvere majorem summam, illud erit virtute novæ donationis, non virtute contractus vel obligationis, test. est. in l. si ita stip. l. fiero 10. aut 15. infra isto titul. tex. in leg. inter stipulantes, & si stipulantes, cod. titul. tex. in l. inter eos, ff. de desuffr. tex. in l. si ita relatum, §. final. de legat. 2. & utrobique Bart. communiter Doctores. Ex quo inferatur, quod isto casu non enetur creditor agere, & concludere in libello

alternativo modo, petendo utramque summam, sed potest simplicitate & absoluere petere minorem, quia illa sola est in obligatione ita notabiliter tenet Faber in §. *busc Inf.*, de action. 2. colum. n. 6. Item infertur, quod si major summa solvatur per debi orci illud plus erit donatio & non debiti solutio, ait Bartolin. *in leg. suo infra isto sit.* Alexander, Jason & Modernus in diis. I. si in stipulatis, *infra eodem.* Si vero alternativa ponitur inter res, quibus cadit afflictio, utraque est in obligatione, & dicitur unicus contractus respectu conceptionis verborum, & respectu solutionis, & si possint dici plures obligations respectu rerum, & hoc casu debitoris est elecio, modo loguanur in contractu lucrativo, modo in contractu onerofo, texas est capitalis & exprelus in *plerumque*, §. fin. ff. de jur. act. & ibi Glossa ordinaria & communiter Doctores, tex. *in l. ubi autem non appareat.* §. qui illud aut illud *infra isto sit. tex. in l. si dubius reis. cod.* titul. *tex. in l. illud aut illud ff. de confit. pecun. tex. in leg. si in empione, & si empio ff. de contrah. empi. tex. in §. *busc Infest.* de act. tex. in l. in cod. ff. de reg. jur. *in regula in alternativis,* de regul. *jur. in 6.* tex. in c. 1. de sua pecc. *tex. in l. 24. iii.* i. part. quod tamen non intellige, quando simpliciter hi proximissimo alternavit, secus vero si diriguntur ad creditorem, quia eius est elecio, tex. notabilis in l. si in *dicitur ab aliis ff. de contrah. empion.* & ibi Doctor & il. vnu tex. ad hoc notat & commendat Paul. de Castro in *l. plane, & si in Tatio ff. de legat.* i. & ibi Cumani & Jason & tenet Bald. in l. qui duos, cod. est melius tamei probat tex. leg. si in stipulatis fuerit, *infra isto sit.* & ibi Bar. & communiter Doctores idem etiam tenent Doctor. in l. *Lucio. ff. de leg. 1.**

Uuum tamen est, quod perempta una ex alternativa debitis, remanet obligatio in alia; & il-
lam tenetur debitor praece solvere, tex est in
l. Stichum aut Pamphilum, ff. de solut. rex. in l.
non utique ff. de quod certo loco, tex in l. scimus in ff.
de cona, indebit, texus in l. Itatu lib. 5. Stichum
aut Pamphilum ff. de leg. 2. & idem disponit l. tit.
11.5. par. quod tamen intellige quando melior
& preiosior perempta est, & vilior remansit. Se-
cūs vero est contra si melior & preiosior remansit,
& vilius sit perempta, quia debitor liberatur sol-
vendo estimacionem rei perempta: ita probat
tex in l. eum res legata, vers. qua ratione ff. de legat.
1. & ibi Doctor. & per illum tex. tenet Bar. in
l. Stichum, aut Pamphilum, ff. de solut. 1. colum.
num 5. idem Bar. in Stichum, aut Pamphilum,
infra isto tit. quod tamen intellige, quando ali-
qua ex rebus alternative debitis est perempta
sine culpa, vel mora creditoris: secus vero alia,
ut quia fuit sibi oblati, & noluit recipere, quia
illa postea perempta liberatur debitor, & non te-
netur aliam quam remansit solvere & praefare,
tex in l. stipulatus sum Damnam, infra isto tit. &
ibi Gloss. ordinaria, Bar. & communiter Doctores.
Adverendum tamen, quod contra prædic-
tam sententiam, & conclusionem facit rex. nota-
bilis, & ibi communis opinio, in l. eleccio. §. si is
quem ff. de noxal. ubi disponitur, quod si servus,
qui dedit noxam decesserit, statim dominus ejus
liberatur ab obligatione pecunia, vel quantitatibus,
quam pro damno dato debebat; ex quo deduc-
tur quod perempta re, que erat posita in solutio-
ne, cuius occasione erautavat obligatio, perimitur
totaliter ipsa obligatio, facit etiam rex. in l. Ti-
tia rextore, §. final. ff. de legat. 1. tex. in leg. na-
m Pamphil. ff. legati: ergo in contractu alternati-

re, etiam *materia* in l. si quis *arbitratur*, *infia isto*
rit. Ex quo inferatur, quod ille cui est data facul-
tas meliorandi, & eligendi unum ex filiis testa-
toris, *juxta* 30. in *legib. Tauri*, non potest il-
lud ius declarandi transmittere. Item infer ut,
quod si *judex* condemnavit aliquem ad peccatum
exilii secundum arbitrium & voluntatem suam,
talis declaratio non transit ad successorem in
oficio, sed ex *inguitur* & finitur morte, argumen-
to tex. in l. *locati* & in l. *terre precario*: i. tenet
Bar. in l. *centesimus*, & fin. *infia isto* ritual. & ibi
communiter *Moderni*, *Cynus*, *Baldus*, *Salyce*,
& communiter *Dotores* in l. *fn. C.* de *contrah.*
emp. sed in hoc articulo legendio, & consulendo
semper tenui, & nunc etiam teneo contrarium,
in id quod talis pena exilii non finitur, nec de-
claratio ejus, quia non posuit *judex* illam po-
nam, ut privatus, sed ut publicus *judex* ratione
oficci, unde *successor* in *oficio* declarabit tempus
exilii secundum qualitatem delicti, persona, &
probationis, argumento tex. in l. *mortuo judice*,
ff. de *judg. tex.* in l. *proponebatur*, *codem tit.* & utro-
bique *notatorum*.

Item adde, quod in alternativa remediorum electio non est debitoris, sed creditoris, cui remedia competunt, quia ejus favore videntur polita & concilia; ita probat res. in leg. cum proponas, C. de transact. & ibi communis opinio Doctorum tex. in l. 3. Cod. depositi, tex. in leg. quod in heredem, S. eligere, ff. de tributo, tex. in leg. 2. veris. & generaliter ff. de eo quod cert. loco, textus in leg. nemo ex his, S. quotiens, ff de regul. iur. ex quo infertur notabiliter in practica, quod si debitor promisit solvere in certo termino, aut dare fiducijsores vel pignora; potest creditor aveniente termino praesice petere debitum, & non recipere fiducijsores, nec pignora, & iam sententiam & conclusionem tenet. Guillelmus in leg. quanvis, ff. de pignor. alio. & ibi Bar. Albert. Radus, Paulus, Salycetus, & communiter Doctores, Paulus in leg. 4. S. si ex conventione, in fin. ff. de re iudicata, & ibi Alexand. 3. colum. num. 4. idem Paulus in l. cum proponas, Col. de transaction, in fine, Salyc. in l. non dubium; Cod. de legibus, col. num. 19. veris. ultimus hanc legem maritus, vel monasterium petere docem, & quantitate promissam? & quod primum dico, quod talis promissio est permissa, & non sapit usuram, cum illa penitus subrogatur loco fructuum, qui pertinebant marito, vel monasterio, argumento res. qui est singularis & unicus in cap. salubriter, de iuris, ibi Abb. & communiter Doctores iact. Ioan. & alii Doctores velint, quod utrum procedant in fructibus rei pignorate, non vero in quantitate promissa: sed coram rursum est verum secundum secundum Bar. in l. insulam, S. iurias, ff. solvit. mar. & ibi communiter Doctores & late, & notabiliter Palat. Rub. in sus r-p t fol. 110. v. sc. 8. infertur, quem omnino vide. Quoad secundum dico, quod talis pater, vel debitor potest eligere, an solvat datum promissam, vel illum certam qualitatem quolibet anno, & non potest praesice ab eo exigiri dos promissa, nam cum sit alternativa, & favore debitoris posita, ejus est electio, & ita dixi & consului in questione de facto.

indico. Alexand. ubi hoc repuat singulare in
l. 1. ff. qui fuisit organicae column. in fin. Felinus
in cap. inter ceteras, exira de rescriptis, 2.
column. in scunda parte tis, Antonius de Fano,
in tract. de pugor. in quinta parte principali,
in primo in mbro. num. 3. Jacob. de S. Georg.
in l. plerunque, § si res, ff. de iure det. &
ista est vera, & communis opinio licet Jason
tenet contrarium in did. l. 5. § si ex conven-
tione, ff. de re judic. 2. column. num. 6. & sic
parat ex puglichi quod in alternativa debi-
toris est electio, debet intelligi in alternativa
reum : secus verò in alternativa remediorum:
pro qua sententia & conclusione facit bona
ratio, quia illa remedia ponuntur ad caute-
lam, & securitatem creditoris, ut magis sibi
cautum sit : ergo ipse potest eligere, quia si aliud
diceremus, sequitur, quod si in termino debi-
toris offerta fidej. flores, vel pignora, credi-
tor nunquam possit agere, & potest debitum,
& obligatio fore redditeretur inutilis. Tertio in
specie facit textus in leg. cansum, §. paclam ; ff.
de manum. ubi dicit textus quod si quis ea legi
vendidit ancillam, ut post annum ab empto
manumittatur, & insuper convenit, quod si non
manumittatur, possit venditor propria aucto-
ritate legem mutare. Quarto in specie facit
textus in leg. cansum, §. paclam ; ff. de
manum. ubi dicit textus quod si quis ea legi
vendidit ancillam, ut post annum ab empto
manumittatur, & insuper convenit, quod si non
manumittatur, possit venditor propria aucto-
ritate legem mutare.